

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně senátu Mgr. Ivety Havlíkové a přísedících Zuzany Šolcové, Bc., a Ing. Jindřicha Relicha, v hlavním líčení konaném dne 4. dubna 2019 v Praze

t a k t o :

obžalovaný

Ladislav KIRSCHNER,

narozený xxx v Dačicích, trv. bytem xxx, zdrž. se xxx,

se uznává vinným, že

I.

dne 26.03.2014 jako zástupce spol. M. I. B. International special detective force, s. r. o., IČ: 25659839, sepsal jako zprostředkovatel po předchozím příslibu zajištění úvěru ve výši 95 000 000 Kč na refinancování stávajících úvěrů, s tím, že má úzké vazby na vedení spořitelního družstva Artesa, a proto je schopen požadovaný úvěr zajistit, ač se toto jeho tvrzení nezakládalo na pravdě, a v úmyslu se obohatit s pošk. Janem M., nar. xxx, zástupcem spol. Coloseum Restaurants, s. r. o. smlouvu o zprostředkování, na základě které měl v postavení zástupce obchodní společnosti M. I. B. International special detective force, s. r. o., vyvíjet činnost směřující k tomu, aby společnost Coloseum Restaurants, s. r. o. uzavřela se společností Artesa, spořitelní družstvo, IČ: 25778722, úvěrovou smlouvu, která bude financovat nové, nebo refinancovat stávající úvěry skupiny Coloseum Restaurants, s.r.o., kdy za tuto činnost měla být vyplacena zprostředkovateli odměna

ve výši 27 000 Kč za každý schválený, resp. načerpaný jeden milion korun českých, na základě této smlouvy uhradila poškozená společnost obžalovanému zálohu ve výši 847 000 Kč (včetně DPH), a to na účet společnosti M. I. B. International special detective force, s. r. o., č. účtu xxx, konkrétně dne 4.4.2014 částku 423 500 Kč, dne 15.4.2014 částku 215 000 Kč a dne 22.4.2014 částku 208 500 Kč, avšak obžalovaný úvěr u spořitelního družstva Artesa nezajistil a finanční prostředky získané vyplacením zálohy si ponechal pro vlastní potřebu, **čímž způsobil obchodní společnosti Coloseum Restaurants, s. r. o., IČ: 62915797, škodu ve výši 847 000 Kč,**

II.

1) v období od léta roku 2013 do 4. 5. 2016 v úmyslu obohatit se o finanční prostředky poškozeného Jiřího J., nar. xxx, vylákal na něm finanční hotovost v celkové výši 22 300 000 Kč, kterou poškozený vyplatil postupně, a to jednak na základě tří smluv o půjčce uzavřených s obžalovaným ve dnech 26. 7. 2013, 9. 10. 2013 a 30. 12. 2013, vždy na částku 1 000 000 Kč, takto ze smluv o půjčce poškozený vyplatil obžalovanému celkem **3 000 000 Kč**, přičemž obžalovaný odůvodňoval půjčky řešením svých podnikatelských aktivit a poškozeného opakovaně utvrzoval v tom, že je prosperujícím podnikatelem s vysokými příjmy, a že se poškozený bude podílet na ziscích z podnikání obžalovaného, ač si vzhledem ke své finanční situaci i datům splatnosti půjček byl vědom toho, že nebude schopen finanční prostředky vrátit, dále pak poškozený převedl k žádosti obžalovaného bankovními převody ze svého účtu č. xxx na účty obž. Ladislava Kirschnera, a to na účet č. **xxx** v bance Citibank, na který převedl pěti postupnými platbami v době od 15.09.2014 do 18.11.2014 celkovou částku **1 700 000 Kč**, a na účet č. **xxx** v Komerční bance, na který převedl osmi postupnými platbami v době od 29.07.2013 do 22.08.2014 částku celkem **4 600 000 Kč**, dále pěti postupnými platbami v hotovosti předal obžalovanému v období 3. 10. 2013 až 4. 5. 2016 částku ve výši celkem **1 300 000 Kč**, dne 10. 9. 2013 předal obžalovanému v hotovosti částku **8 000 000 Kč**, dne 17. 9. 2013 částku **2 000 000 Kč** a dne 26. 9. 2013 částku **1 700 000 Kč**, a to pod nepravdivou záminkou uváděnou obžalovaným, a to též v návaznosti na již dříve poskytnuté půjčky, kterou byl příslib obchodní transakce spočívající v získání fotovoltaické elektrárny Xxx, která je umístěna na pozemku parc. č. xxx v obci Xxx, k. ú. Xxx, zapsáno na XXX, přičemž peníze poškozeného záměrně nepoužil ke sjednanému účelu, a tím, že porušil ujednání ve smlouvě o postoupení pohledávky uzavřené dne 12.08.2015 mezi spol. Skanska, a. s. se sídlem Praha 4, Líbalova 1/2348 jako postupitelem a spol. Support 7, s. r. o. se sídlem Praha 5, K novým domkům 103 zastoupené obžalovaným Kirschnerem jako postupníkem nezaplacením sjednané ceny za postoupení pohledávky ve výši 17 000 000 Kč ani její části do termínu uvedeného v čl. III. citované smlouvy, tedy do dvou dnů, a ani v prodlouženém termínu, došlo ke zrušení této smlouvy a dne 18. 11. 2015 byla pohledávka prodána jinému kupci, přesto obž. Kirschner nadále, a to i po prodeji pohledávky jinému kupci, vzbuzoval v poškozeném J. dojem, že má skutečně reálnou možnost zajistit slibované vlastnictví pohledávky a tím získání předmětné elektrárny, a na podporu svého tvrzení a za účelem vzbuzení větší důvěry u poškozeného uváděl nepravdivou informaci, že je k uvedené obchodní záležitosti zmocněn společností Skanska, a. s., čímž vzbudil jeho důvěru a obžalovaný, aniž by svým slibům dostál, nevrátil vylákané finanční prostředky a ponechal si je pro vlastní potřebu, **čímž způsobil poškozenému Jiřímu J., nar. xxx, škodu ve výši 22 300 000 Kč,**

2) v období od léta 2015 do 16. října 2015 v úmyslu obohatit se o finanční prostředky poškozeného Ing. Petra M., nar. xxx, vylákal na něm finanční hotovost v celkové výši 13 000 000 Kč, a to pod nepravdivým příslibem obchodní transakce spočívající v koupi fotovoltaické elektrárny Xxx, která je umístěna na pozemku parc. č. xxx v obci Xxx, k. ú. Xxx, zapsáno na

XXX, a ačkoli v době vylákání této finanční hotovosti na pošk. Ing. Petru M. byla již zrušena smlouva o postoupení pohledávky uzavřená dne 12.08.2015 mezi spol. Skanska a. s. se sídlem Praha 4, Líbalova 1/2348 jako postupitelem a spol. Support 7 s r.o. se sídlem Praha 5, K novým domkům 103, zastoupené obžalovaným Kirschnerem jako postupníkem, přesto tvrdil poškozenému, že má předjednáno, že mu spol. Skanska tuto svoji pohledávku prodá, čímž měl poškozený fotovoltaickou elektrárnu Xxx získat, kdy součástí těchto nereálných slibů obžalovaného bylo jeho tvrzení, že je k uvedené obchodní záležitosti zmocněn společností Skanska, a. s., což se nezakládalo na pravdě, takto vylákal od poškozeného v průběhu měsíce října 2015 částku 3 000 000 Kč v hotovosti a částku 10 000 000 Kč, jež mu byla zaslána dvěma bankovními převody po částkách 5 000 000 Kč ve dnech 15. a 16. 10. 2015 z účtu č. xxx na účet společnosti Support 7, s. r. o., vedený u Komerční banky č. xxx, a ačkoliv tuto slibovanou obchodní transakci nezajistil, finanční prostředky nevrátil a ponechal si je pro vlastní potřebu, **čímž způsobil poškozenému Ing. Petru M., nar. xxx, škodu ve výši 13 000 000 Kč,**

tedy:

ad I.

sebe obohatil tím, že uvedl někoho v omyl, a způsobil tímto činem na cizím majetku značnou škodu,

ad II.

ad 1-2) sebe obohatil tím, že uvedl někoho v omyl, a způsobil tak na cizím majetku škodu velkého rozsahu,

čímž spáchal

ad I.

zločin podvodu dle § 209 odst. 1, odst. 4 písm. d) trestního zákoníku,

ad II.

pokračující zvláště závažný zločin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) trestního zákoníku,

a odsuzuje se

za jednání pod bodem I. se podle § 44 trestního zákoníku **upouští od uložení souhrnného trestu** k rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 29. 4. 2015, sp. zn. 7T 55/2014, ve spojení s usnesením Městského soudu v Praze ze dne 25. 6. 2015, sp. zn. 7To 226/2015, neboť trest uložený dřívějším rozsudkem je dostatečný.

za jednání pod bodem II. podle § 209 odst. 5 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 7 (sedmi) let .

Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se obžalovaný pro výkon tohoto trestu zařazuje **do věznice s ostrahou**.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je obžalovaný povinen uhradit poškozenému **Jiřímu J.**, nar. xxx, bytem xxx, **škodu ve výši 19 300 000 Kč**.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je obžalovaný povinen uhradit poškozenému **Ing. Petru M.**, nar. xxx, bytem xxx, **škodu ve výši 13 000 000 Kč**.

Podle § 229 odst. 2 trestního řádu se odkazuje poškozený Jiří J., nar. xxx, se zbytkem nároku na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

O d ů v o d n ě n í :

1. Na obžalovaného Ladislava Kirschnera byla dne 20. 12. 2018 podána ke zdejšímu soudu obžaloba sp. zn. 1KZV 197/2017 pro skutek, který byl právně kvalifikován jako trestný čin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) tr. zákoníku. Na základě důkazů provedených v hlavním líčení pak soud zjistil skutkový stav tak, jak je tento popsán ve výroku o vině.

2. K bodu I rozsudku:

Obžalovaný Ladislav Kirschner popřel, že by se žalovaného jednání dopustil. Uvedl, že sv. M. zná přes jeho xxx, náhodou se setkali, bavili se o financích, svědkovi krachovaly provozovny. Svědek nabídl obžalovanému možnost podílet se na jeho podnikání, když dá obž. 10 miliónů, že půjdou 50 na 50. Obž. projevil zájem s tím, že potřebuje všechny podklady, načež svědek jej informoval, že má problém s Expobankou, kde mu chtějí zpoplatnit provozní úvěr. Dotázal se obžalovaného, zda by neměl možnost sehnat přefinancování úvěru, a jelikož obž. v té době pracoval pro pana Szaba, který žádal o bankovní licenci pro svou záložnu Artesa, tak s tímto souhlasil. Obž. spolupracoval s AK pana Szaba, kontaktní osobou byl Ing. K., kterého obž. požádal o pomoc s úvěrem. Informoval jej o majetkových poměrech svědka, Ing. K. řekl, že přeúvěrová možnost by byla. Proto obž. kontaktoval sv. M., dohodli se jednak o smlouvě o zprostředkování úvěru, jednak o smlouvě o spolupráci 50 na 50 v nové restauraci na Národní. K. dal obžalovanému kontakt na jednu z ředitelek záložny Artesa, ten předal kontakt M., který jej předal účetní, aby se vyměnily podklady. Artesa oficiálně požadavek převzala, účetní sv. M. komunikovala se sv. E.. Obž., který byl v každotýdenním kontaktu s p. K., kontroloval, zda vše řádně probíhá. Ze strany Artesy mělo dojít k oficiální nabídce, chyběl ještě jeden podklad, obžalovanému volal přímo pan K. s tím, že potřebují doložit bezdlužnost. Obž. předal požadavek sv. M., bezdlužnost však nepřišla. Následně mu sv. M. za přítomnosti účetní řekl, že nemá bezdlužnost. O tom obžalovaný informoval sv. K., následně přišel obžalovanému dopis od právní zástupkyně sv. M., aby vrátil zálohu, jinak podají trestní oznámení. Na spol. MIB byla podána civilní žaloba, kterou MIB prohrála, v té době MIB nevyvíjela žádnou činnost. K dotazům dále uvedl, že v době uzavření zprostředkovatelské smlouvy neměla spol. MIB žádné zaměstnance. On sám jednal se společností Artesa ve prospěch spol. Coloseum hodně intenzivně, skoro každý den, asi 20 – 30krát. Obž. nikdy v minulosti nikomu žádný úvěr nezprostředkoval,

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Vlčková.

ani žádnou společnost nepřefinancoval. Neměl jako předmět činnosti poskytování finančních úvěrů, ani finanční poradenství. Zaplacená záloha nebyla dosud společnosti Coloseum vrácena.

3. **Svědék Jan M.** vypověděl, že s obž. se seznámili v r. 2003 – 4 v rámci rodin, poté se setkávali příležitostně. Když řešili v rámci firmy Coloseum, jejímž je svědek majitelem, přefinancování, obž. se nabídl, že jim pomůže zajistit úvěr u spol. Artesa. Uzavřeli smlouvu, dohodli se na odměně, s obžalovaným poté komunikovala bývalá zaměstnankyně paní M., která mu předala podklady pro zajištění úvěru. K naplnění smlouvy nedošlo, proto chtěli zpět uhrazené zálohy, jednalo se o částku celkem cca 850 tis. Kč, obž. je nevrátil. Uvedl dále, že obž. se sám nabídl, že za provizi úvěr umí zajistit, vystupoval jako člověk s přehledem a znalostmi, nebyl důvod mu nevěřit. Postupně z toho vyšla spol. Artesa, s obž. se nebavili o tom, zda má s Artesou nějakou smlouvu. Myslí, že ta jednání šla tenkrát do ztracena, že dokonce ani nedostali žádné sdělení. On se potkal s nějakou paní z Artesy u nich v restauraci Na Poříčí. Podklady předávala obžalovanému sv. M.. Od obžalovaného se nedozvěděl, proč úvěr zajištěn nebyl. S žádostí o vrácení zálohy kontaktoval obžalovaného, ten mu řekl, že nic vracet nebude. Pokud v přípravném řízení uváděl, že obž. mu sdělil, že má kontakty v Artese, a byl by schopen úvěr zajistit, žádná konkrétní jména mu obžalovaný nesdělil. Svědek nevěděl, jaký má spol. MIB International special detective force, s.r.o., předmět podnikání, smlouva s touto společností byla uzavřena asi proto, aby příjem finančních prostředků byl na tuto společnost. Předání účetních podkladů měla na starost sv. M., která je obž. zaslala.

4. **Svědčynie Alena M.** vypověděla, že pošk. M. je jejím bývalým zaměstnavatelem, ve firmě Coloseum restaurants pracovala cca od r. 2013 do r. 2016, jako výkonná ředitelka. Měla na starost i financování společnosti, v době, kdy poptávali refinancování celé skupiny, byl osloven i obž. Kirschner, a to poškozeným M.. Jí byl obž. představen jako zprostředkovatel, který je schopen refinancování zařídit, to bylo kolem r. 2014. S obžalovaným komunikovala ohledně zprostředkovatelské smlouvy, obžalovanému byly poskytnuty veškeré informace o stavu spol. Coloseum i podklady, které potřeboval pro jednání. Úvěr zajištěn nebyl. Svědkynie poskytla obžalovanému veškerou dokumentaci a informace o společnosti, poskytla vše, co požadoval. Při prvním jednání obžalovaný uváděl, že zná nějaké svoje známé, se kterými by to mohl zařídit, měl to být nějaký čelný představitel spoř. družstva Artesa. Oni sami Artesu také oslovili, pošk. M. chtěl jít pro jistotu dvěma směry. Ona sama jednala z Artesy se slečnou Denisou E., což byl kontakt poškozeného, shodou okolností v Artese pracoval též bývalý nadřízený svědkynie. Sv. E. byla kontaktem pošk. M., ten jí jednou pozval na schůzku, které byla sv. M. přítomna. V době poptávání úvěru nebyla spol. Coloseum v dobrém fin. stavu, měla nedoplatek na DPH, byl sjednán splátkový kalendář. Domnívá se, že sv. E. byla kontaktem od pošk. M., a že obž. Kirschner s ní neměl nic společného.

5. **Svědčynie Denisa E.** vypověděla, že v letech 2011 – 2015 pracovala v družstvu Artesa jako úvěrový pracovník, pokud jde o úvěr pro společnost Coloseum, jednou či dvakrát s nimi jednala, neví, jak ke kontaktu došlo, bavili se o nějakém financování, pak zřejmě poslali nějaké podklady, nakonec byl úvěr zamítnut. jednání bylo jen jedno, myslí, že v restauraci, žádný zápis z jednání pořízen nebyl. Pravděpodobně proběhla nějaká e-mailová komunikace. Neví, zda spol. Coloseum dokládala bezdlužnost.

6. **Svědék Ing. Pavel R.** uvedl, že od r. 2012 je obchodním ředitelem spol. Artesa. Poškozeného M. zná, obž. Kirschnera nezná. M. s ním jednal dříve, ve společnosti Bavak, o úvěru, tehdy mu jej poskytli. V Artese s ním pošk. M. o úvěru nejednal, sv. se pouze setkal s bývalou kolegyní sv. M., která mu takovou možnost načrtla, on jí vysvětlil podmínky, tím to pro

něj skončilo. Tehdy říkala, že pracuje pro společností Pizza Colosseum. Úvěr nebyl oficiálně poptáván, sv. šel s bývalou kolegyní na oběd, v jehož rámci se o tom bavili, dále se na něj v této věci již nikdo neobrátil. Ani s obž. Kirschnerem, ani se spol. M.I.B. International detective force ohledně úvěru či podmínek pro úvěr pro spol. Colosseum či pošk. M. nejednal.

7. **Svědék Radomír K.** vypověděl, že s obž. měl pár schůzek, obž. se na něj obrátil s tím, že jeho kamarád vlastní síť restaurací a snaží se získat úvěr, a zda by s tím sv. mohl pomoci. V té době měl sv. kontakt na banku Artesa, s níž spolupracovali, tak jim tuto informaci předal, Kirschnerovi předal kontakt na uvedenou banku. Následně se dozvěděl, že jsou v kontaktu, dál se o věc nezajímal. Ona sám neměl žádný vliv na rozhodování Artesy. Nic bližšího neví, pouze to, že se mělo jednat o úvěr pro síť restaurací Colosseum. Žádnou odměnu od obž. neobdržel, nejednalo se o žádnou zprostředkovatelskou smlouvu ani činnost.

8. Soud dále vycházel ze **smlouvy o zprostředkování úvěru** uzavřené dne 26. 3. 2014 mezi spol. COLOSEUM RESTAURANTS s.r.o. zastoupené jednatelem pošk. M. a zprostředkovatelem spol. M.I.B. International special detective force, s.r.o., (dále jen M.I.B.) zastoupené jednatelem obž. Kirschnerem, v tomto směru nutno poukázat zejména na čl. III, odst. 2 a 3 týkající se odměny, zálohy, i její vratnosti, taktéž na prohlášení zprostředkovatele pod bodem B a předmět smlouvy. Soud vycházel rovněž z **faktur**, jimiž došlo k vyfakturování zálohy (č.l. 479, 480) obžalovaným, výzvy k vrácení zálohy ze dne 5. 12. 2013 a 1. 10. 2014 (č.l. 482, 483) a rovněž z **rozsudku** Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 13. 1. 2016, č.j. 20C 29/2015 – 112, včetně rozsudku odvolacího Městského soudu v Praze ze dne 24. ledna 2017, č.j. 15Co 563/2016-160 – žalovaná spol. M.I.B. International special detective force, s.r.o. byla uznána povinnou zaplatit žalobci COLOSEUM RESTAURANTS s.r.o. částku 847 tis. Kč, s příslušenstvím.

9. Ze **sdělení** spořitelního družstva Artesa (č.l. 1613) soud zjistil, že Artesa vede evidenci všech žádostí o úvěr, bez ohledu na to, zda byly schváleny, či zamítnuty, od r. 2010. V této evidenci se nevyskytují ani spol. COLOSEUM RESTAURANTS s.r.o., ani spol. M.I.B. International special detective force, s.r. o., ani obž. Ladislav Kirschner. Žádný z těchto subjektů s Artesou od r. 2010 do r. 2017 nejednal ani jako žadatel o úvěr, ani jako zprostředkovatel či spolupracující subjekt v jiném typu spolupráce. Soud vycházel rovněž z **e-mailové komunikace** mezi sv. M. a sv. E. (č.l. 1846 a násl.), a komunikace mezi obž., sv. M. a sv. M.ou (č.l. 1868 a násl.).

10. K bodu II/1 rozsudku:

Obžalovaný Ladislav Kirschner popřel, že by se dopustil žalovaného jednání. Pokud jde o poškozeného Jiřího J., s tím se zná 12 – 13 let, ví, že je poškozený finančník a má hotel v Táboře. Obžalovaný dlouhá léta poskytoval detektivní činnost bývalému generálnímu řediteli Skansky, poté, co se do vedení společnosti dostal p. Ť., byl obžalovaný požádán lidmi z vedení Skansky o jednání ohledně problému s elektrárnou v Xxx. Obž. popsal vztah mezi spol. Skanska a elektrárnou v Xxx s tím, že on měl prověřit podezření z korupce. Následně p. Ť. odešel a nejvyšším orgánem vedení byl pan Ch.. Obžalovaný dostal jsem exkluzivitu - mandát na to, aby prověřil stav pohledávky v Xxx. Na to dostal od Skansky volnou ruku, začal zjišťovat, proč nebyla elektrárna připojena a za jakou cenu se dá prodat jako pohledávka, proč nebyla zaplacená. Jelikož obž. s pohledávkami neobchodoval, šel za pošk. J., ten projevil zájem, že by do toho šel, že by na celou transakci sehnal peníze. Obž. řekl J., že bude muset platit on (J.), a domluvili

strukturu, že půjdou 50 na 50. Na základě této dohody, protože Support 7 už dostal mandát na provedení „déděčka“, tedy že Support 7 dotáhne pohledávku se Skanskou do konce, předal pošk. obžalovanému iniciály na firmu Waro, svoji akciovku, kterou pro to speciálně vyčlenil, a převedl na obž. 50 % akcií s tím, že tato společnost bude konečným článkem z obchodování uvedené solární elektrárny. Na základě této dohody byly uzavřeny smlouvy o půjčce, jelikož obžalovaný věděl, že obchod bude velice výhodný, podepsal bez připomínek 3 smlouvy o půjčce, které byly zajištěny směnkami na třikrát jeden milión, s tím, že ke každé té půjčce, byla přílohou i bílko směnka. Na základě těchto půjček poškozený začal plnit a obžalovaný začal pracovat, spojil se s dlužníkem, byl vytvořen doklad o uznání dluhu formou notářského zápisu, kde dlužník pan S. uznal, že dluží, pohledávku zajistil majetkem. O těchto všech krocích informoval obžalovaný pana J., který měl kompletní dokumentaci a skoro denně s obžalovaným konzultoval jejich postupy, zúčastnil se též několika jednání na Skansce s panem B., obž. J. představil jako možného investora. Obžalovaný prověřil stav pohledávky, prověřili i stav žaloby, kterou podal pan S., dlužník, na ČEZ ohledně nepřipojení solární elektrárny. Obž. i pošk. J. rovněž začali předběžně vyjednávat s jinými vhodnými zájemci, kteří by od nich pohledávku koupili v případě, že by ji sami neprovozovali. Obž. se na základě pověření od pošk. J. snažil získat slevu. V době, kdy obž. domluvil částku 60 nebo 40 miliónů, a připravoval smlouvu o odkupu pohledávky, řekl pošk. J., že mu částka nevyhovuje, že je potřeba jít níže. Od té doby začal spekulovat o zajištění, a předložil obžalovanému k podpisu uznání dluhu ve výši 11 miliónů, který měl vztah k dohodě o spolupráci. Obž. podepsat nechtěl, pošk. pohrozil tím, že odstoupí, obž. proto uznání nakonec podepsal. Rozhodl se, že kdyby náhodou tenhle byznys, kterému věnoval rok a půl, pročež už mu docházely peníze na náklady, na život, že prodá svůj dům ve Slivenci v hodnotě asi 65 mil. První podepsaná smlouva o postoupení pohledávky vyšuměla, nezaplatili v daném termínu. Když se podařilo dostat se na částku 17 mil. korun, než tuto smlouvu podepsal, jel obž. za poškozeným, aby zaplatil těch 17 miliónů, pošk. napsal, že zaplatí, ale aby na něj obž. zastavil svůj dům. Že jen do šuplíku, kdyby se něco mezi nimi stalo. Obž. už začal něco tušit, ale smlouvu se Skanskou podepsal. Zástavní smlouvu nepodepsal. Splatnost smlouvy o postoupení pohledávky byla 2 dny. Pošk. chtěl vrátit peníze, s tím obž. souhlasil, s tím, že prodá dům. Pošk. požadoval 11,5 miliónů, obž. se chtěl domluvit na smíru, v té době podepisoval kupní smlouvu na svůj dům. Pošk. následně požádal o předběžné opatření na částku 8 miliónů ze směnky, kterou zažaloval. Kupec už složil zálohu, obž. nemohl dům prodat, hrozilo, že kupec odstoupí od smlouvy. Začal soud u Krajského soudu v Českých Budějovicích, který vyhráli s tím, že soud uznal, že bílko směnka byla vyplněná neoprávněně. Pošk. podal účelové odvolání, dům obž. byl tímto zablokovaný, kupec nakonec počkal, ale podepsal obž. pouze směnky. Nakonec bylo předběžné opatření zrušeno. V tomto řízení poškozený nikdy nehovořil o částce 8 mil. v igelitce. Následně se obž. s poškozeným sešli, aby se domluvili na vyúčtování, obž. vyčíslil své ztráty při prodeji domu kvůli předběžku s tím, že poškozený dluží obžalovanému 8 miliónů, do kterých obž. nepočítá Skansku. K dotazům dále uvedl, že se spol. Skanska jednal cca 4 – 5krát, z toho 2-3krát s p. B., 2krát jednal za přítomnosti advokáta pošk. J.. Cenu pohledávky měl celou uhradit pošk. J.. Pohledávka měla být postoupena na spol. Support7 proto, že od začátku bylo „déděčko“ na tuto společnost. S tím pošk. J. výslovně souhlasil, takto se domluvili s tím, že následně bude pohledávka převedena na firmu Waro. Na tom, aby převod pohledávky byl uskutečněn na spol. Support7, trvala Skanska, pan Ch. a pan B.. S tím byl pošk. J. seznámen. Vztah mezi spol. Support7 a Waro obž. s poškozeným nijak nevyřešili, byla mezi nimi důvěra, následný převod pohledávky měl proběhnout obratem. Část peněz od pošk. J. byla určena též na soukromé účely obžalovaného, jednalo se o řady statisíc, přesněji neví. Smlouvy o půjčkách byly přímo na obžalovaného, jednalo se o první tři smlouvy o půjčkách, jednalo se o soukromé půjčky, které ale byly provázané s tou elektrárnou. Ze smluv o půjčce tedy obž. obdržel 3 mil., polovina šla na jeho soukromé potřeby, druhá polovina byla platbou za čas a práci obžalovaného. Pokud jde o další částky, které chodily na účty obžalovaného, tedy o částky 1,7 mil a 4,6 mil., myslí si, že v těch částkách byly ty tři půjčky. Poškozený pak posílal peníze další, protože je obžalovaný potřeboval s tím, že se

vyúčtování udělá na konci. Posílané prostředky byly pro osobní účely obžalovaného. Žádná hotovost mu nikdy předána nebyla. Nebylo mu tedy předáno ani – po drobnějších částkách – celkem 1,3 mil., ani další hotovost ve výši 8 mil., 2 mil. a 1,7 mil. Pokud toto poškozený tvrdí, je to pouze proto, aby z obžalovaného dostal více peněz. Pokud jde o uznání dluhu ve výši 11,7 mil, to mělo vztah k těm 3 mil. půjček, poškozený si to takto navýšil, obžalovaný neví, jak poškozený k takové částce došel. Obžalovaný nevrátil poškozenému ze soukromých půjček nic. Chtěl půjčky vrátit, ale pak přišlo to předběžné opatření. Je pravdou, že půjčky ze smluv měly být splaceny před předběžným opatřením, které přišlo v r. 2016, měly ale vztah k další práci obžalovaného, navzájem se to provázalo. V současné době poškozený způsobil škodu obžalovanému, má za to, že v současnosti dluží poškozenému cca 2 mil. Kč, po vzájemných zápočtech. Cenu pohledávky měl poškozený uhradit přímo spol. Skanska, to bylo tak naplánované, Skanska o tom věděla. Pokud bylo ve smlouvě se Skanskou uvedeno, že má hradit obžalovaný, bylo to proto, že smlouva byla na jeho společnost. On sám měl v té době statisícové měsíční příjmy ze svého podnikání. Soukromé půjčky potřeboval proto, že se věnoval jen tomuto případu, tak potřeboval na provoz firem. Příjmy měl ze své činnosti, byly ale nedostačující. Dům, který prodával, byl zatížen hypotékou ve výši 20 mil. Kč, tu zaplatil kupující.

11. **Poškozený Jiří J.** vypověděl, že obž. zná cca 12 let jako rodinného přítele. Při jedné ze schůzek v r. 2013 jej obž. požádal o půjčku s tím, že je ve svízelné finanční situaci a má řadu obchodních případů. Požadoval částku 1 mil. Kč. Pošk. požadoval nějakou zástavu, proto byla sepsána směnka, obž. nechtěl zajistit půjčku nemovitostí proto, aby se o ní nedozvěděli další členové rodiny. Obž. následně požadoval další půjčky s tím, že má velkou firmu a velkou režii. Postupně byly sepsány další dvě smlouvy o půjčce. Obž. měnil důvody půjček, např. v pátek tvrdil, že peníze potřebuje na stavební firmu, v pondělí vysvětloval, že peníze předal právníkům, apod. Od září 2013 obžalovaný požadoval další peníze s tím, že na tom stojí realizace obchodu, tak došlo k načerpání cca 11,2 miliónů korun. Pošk. začal požadovat zástavu nemovitostí obžalovaného s tím, že další peníze již neposkytne. Obž. mu podpis zástavní smlouvy přislíbil (v tomto směru pošk. poukazoval na SMS komunikaci), s tím, že začal vyvíjet kšeft fotovoltaické elektrárny v Xxx, pokud si nevěří, tak se mohou rozloučit, a že poškozenému předá podepsané zástavní smlouvy. Proto pošk. poslal obž. další peníze. Poté přišel obžalovaný s tím, že nechce zastavit nemovitost, že rodinný dům bude muset prodat a dojde k vypořádání. V době, když měl obž. napůjčováno cca 10 mil. Kč, přišel s tím, že má zajímavý případ, FVE Xxx. Tvrdil poškozenému, že zastupuje spol. Skanska v plné moci, tak jestli si nevěříme, že se můžeme rozloučit, vyplatit se, ale v pátek, že xxx přijede, ověří také u notářů a v pondělí mně smlouvy předá. Proto jsem ten inkriminovaný večer posílal ještě peníze. Ze SMS komunikací je patrné, že pan Kirschner peníze přijal. Nicméně, od té doby se ty scénáře začaly poměrně měnit. Přišel s myšlenkou, že si to rozmyslel, že nebude chtít zastavovat nemovitost, že bude muset rodinný dům prodat a dojde k vypořádání. Řešili jsme variantu se zástavní smlouvou. Vysvětloval mi, že v té době byl pod nějakou z exekucí ze strany společnosti UniCredit leasing, která tu zástavu neumožňovala, protože se tam jednalo o nějaké kradené auto, kde byl údajně ručitelem, a tudíž zmiňoval, že není možno zástavu poskytnout. Přišel s myšlenkou, že v té době jsme měli napůjčováno přes 10 miliónů korun, paralelně přišel s tím, že má pro mě zajímavý obchodní případ, přesněji, popsal FVE v Xxx. Vysvětlil mi, že zastupuje spol. Skanska v plné moci, a že je možnost FVE odkoupit za částku 50 – 80 mil. Kč s tím, že faktická hodnota je cca 350 mil. Kč. Na jeho žádost mu obž. předal šanon podkladů s popisem elektrárny a vším, co potřebuje žadatel při žádosti o úvěr. Nabídl poškozenému možnost elektrárnu koupit s tím, že on sám tak učinit nemůže, jelikož je na straně partnera, který pracuje pro spol. Skanska. Obž. nabídl poškozenému 50 % na případném budoucím zisku, ať už z přeprdeje, či dalšího fungování fotovoltaiky, za to, že jej poškozený nenechal finančně padnout. Obž. jej tehdy požádal o další půjčku 8 miliónů korun, kterou mu pošk. poskytl v hotelu Palcát v Táboře před účetní paní S. a kolegou Š., který

tam seděl na obědě. Půjčku odůvodňoval obžalovaný dalšími náklady, následně z téhož důvodu požadoval další půjčky na auditorské firmy, servisy apod., které měly FVE připravit na prodej. Dvakrát se proto sešli v Praze, kde došlo k dalším dvěma půjčkám, tedy spolu s těmi 8 mil. mu zapůjčil celkem cca 11,2 mil. Kč. Když pošk. požádal o vrácení půjček, přišel obž. s myšlenkou, že prodá svůj rodinný dům, který má hodnotu 60 – 70 miliónů korun, že má zájemce někde okolo 45 miliónů korun, a žádal pošk. o posečkání se splatností, že z předmětu realizace FVE nebo určitě z prodeje rodinného domu spolu půjčky srovnají. Před Vánocemi obž. opět poukazoval na svou životní tíseň, proto pošk. posílal obž. další částky po 200 – 300 tis. Kč. Obž. nejprve sliboval, že dojde k zástavě nemovitosti, poté že dojde k pokrytí bianko směnkou. Pošk. chtěl zjistit faktický stav věci, proto se zúčastnil s obž. Kirschnerem dvou schůzek ve spol. Skanska, ví, že na ní byl Ing. Ch., došlo k potvrzení zájmu o FVE. Jelikož elektrárna nebyla připojená a měla řadu závad, na prvním jednání se hovořilo o ceně 25 – 30 milión korun, při druhé schůzce mezi 12 - 15 milióny korun. Na žádost obž. požádal pošk. Mgr. A. o koncept smlouvy pro Skanska, dohodli se na tom, že jelikož poškozený posečkal se splatností dluhů, obž. mu dá 50 % asi na 12 obchodních případech, které měl údajně rozdělané, jednalo se o částku 15 – 20 miliónů korun. Dohodli se, že pošk. připraví akciovou společnost, na kterou ta FVE bude realizována, proto zakoupil spol. Real Investment, kde byl jediným akcionářem, a připravili kupní smlouvu na převod 50 % podílu na obž. Ten smlouvu podepsal, následně předal pošk. návrh smlouvy ze strany společnosti Skanska, kde obž. zapomněl v hlavičce umazat svoji společnost Support 7, které byl tehdy vlastníkem a jednatelem. Obž. mu vysvětlil, že na příští schůzce dojde k předělání smlouvy, k tomu nikdy nedošlo. Při pozdějším jednání v bance jej jeden z bankovních úředníků upozornil, že do banky chodí i někdo jiný s obdobným případem s kompletními podklady, a že si zkouší opatřit financování. Pošk. začal na obžalovaném požadovat vrácení dluhu, který činil v té době cca 22 mil. Kč, obž. přislíbil prodat jednu z nemovitostí. Popsal dále, jak mu obž. Kirschner prezentoval budoucí očekávané deseti milionové zisky z podnikání ze svých případů s tím, že pracuje mj. pro investora p. Ch., který mu dluží cca 15 mil. Kč. Nabízel pošk. ke koupi také směnku v hodnotě 100 mil. Kč na Ch., a to za částku 15 mil. Kč. Následně obž. přestal být kontaktní, pošk. zjistil, že probíhá prodej nemovitosti obžalovaného, proto podal návrh na předběžné opatření. Popsal dále nátlak na svou osobu i svou rodinu. Po nějaké době jej zkontaktoval Ing. Ch., s tím, že se zná s p. ChR., který kupuje nemovitost obžalovaného, a žádal, aby předběžné opatření ukončili. Jelikož poškozeným uplatněná směnka vůči obžalovanému byla nesprávně vypsána, pročež prohráli soudní spor, dohodli se s p. ChR., že se nebudou odvolávat, že ChR. tuto částku odkoupí. Pokud jde o částky 1 mil. Kč z prvních 3 smluv o půjčce, ty byly zasílány na účet obžalovaného. Někdy docházelo k tomu, že obž. posílal účty manželek svých známých. Pošk. se snažil peníze posílat na účty, které měly vztah k obžalovanému. Některé částky byly předávány hotově, což je patrné také z SMS komunikace. V době prvních půjček obžalovaný uváděl, že nemá na hypotéku, na fungování domácnosti, že potřebuje něco poplatit. Obž. vždy přijal peníze, vzápětí během 2 – 3 dnů požádal o další peníze, a to na právní náklady, rozsáhlost obchodních případů, součinnost při hypotéce. Obž. vždy přinesl nějaký obchodní případ, dal poškozenému nějakou dílčí roli, aby mu ukázal velkou odměnu, která by měla kryt jejich půjčky, pak se vždy něco stalo, proč obž. nemohl peníze vrátit. Peníze v hotovosti poskytoval na žádost obžalovaného, který vysvětloval, že probíhá nějaká exekuce, tak aby platba na účet nezablokovala nějaký obchodní případ. S obž. se vždy bavili o penězích na účet, následně obž. požadoval hotově 2 mil., 4 mil. s tím, že jede na jednání, kde musí zaplatit výlohy, apod. Při prvotních půjčkách obžalovaný nabízel poškozenému podíly na obchodních případech, na kterých údajně pracuje, nabídka FVE přišla někdy koncem léta 2013. Poškozený měl získat podíl na pohledávce proto, že obž. zapůjčil v minulosti peníze. Proto mu obž. nabízel 50 % z obchodních případů a 50 % na zisku z FVE. Pošk. nikdy obžalovanému nepřislíbil, že za FVE zaplatí. Ke všem půjčeným částkám dával výpisy z firemních a bankovních účtů, smlouvy o půjčkách. V současnosti mají pravomocně přiznanou částku 1 mil. Kč ze smlouvy o půjčce, nepravomocně 1 mil. Kč z další smlouvy o půjčce, ze zbývajících částky 20,3 mil. Kč se již o žádnou část nesoudí.

Další 1 mil. byl postoupen spol. Lodeti, zbývá tedy 19,3 mil. Kč. Uvedl dále, že prostředky v hotovosti měl uložené u sv. S., která vedla pokladnu několika jeho společností, tedy i pokladnu hotelu Palcát. Obž. má 11 společností a 1 sejf, každá společnost má vlastní účetnictví, peníze jsou uloženy v 1 sejfu. Když přebíral peníze od sv. S., převzetí jí potvrdil. Pošk. nikdy nejednal ohledně FVE Xxx se spol. ČEZ.

12. **Svědkyň Gabriela S.** vypověděla, že obžalovaného osobně nezná, několikrát jej viděla v přítomnosti pošk. J., kterého zná od r. 2007, od r. 2016 pro něj pracuje jako provozní hotelu Palcát v Táboře. Obžalovaného několikrát viděla při jednání s pošk. J., ví, že si několikrát předávali peníze, těch předání bylo více, v tomto směru odkazuje na poznámky ve svém diáři (jež je součástí spisového materiálu). Pokud jde o nejvyšší předanou částku, tedy 8 mil. Kč, pošk. J. jí vždy telefonicky předem řekl, jakou částku potřebuje, peníze J. většinou předávala v igelitkách, ve větších bankovkách. Tuto částku si pamatuje z důvodu její výši. Obžalovaný s poškozeným seděli v restauraci, ona přišla ke stolu, kde seděla skupinka přátel pošk. J., peníze položila na stůl, na což jejich společný známý, sv. Š., reagoval nějakou vtipnou poznámkou o výši peněz. Ke stolu přišel pošk. J., peníze si vzal a vrátil se zpět ke stolu s obžalovaným, peníze mu předla, následně se zvedli a odcházeli. Žádné potvrzení o převzetí částky od obžalovaného jí poškozený J. nepředal. Důvod předání částky jí nezajímal, pokud jde o poškozeného, panuje mezi nimi vzájemná důvěra. V diáři si vždy pouze poznamenala hotovost, proto rozezná předávky peněz. Všechny částky, jež má v diáři poznačeny, byly předány. Ona sama byla osobně přítomna pouze předání té částky 8 mil. Kč obžalovanému. To, že i ostatní poznačené částky byly určeny pro obžalovaného, ví proto, že vždy, když k žádosti poškozeného přinesla hotovost do hotelu, viděla tam sedět obžalovaného – samotné předání jednotlivých částek, vyjma výše uvedené, však již neviděla. Hotovost pro poškozeného spravovala jako přívýdělek na mateřské dovolené, domnívala se, že peníze pocházejí z prodeje nemovitostí, jelikož poškozený byl developer. Peníze přechovávala doma v sejfu. V rámci přípravného řízení svědkyně uváděla, že pokud jde o peníze související s fotovoltaikou, dle záznamů první předání peněz proběhlo 10. 9., jednalo se o částku 8 mil. Kč, dne 17. 9. Pak proběhlo předání částky 2 mil. Kč, dne 26. 9. Částky 1.700.000 Kč a dne 14. 1. 2014 částky 350 tis. K tomu svědkyně uvedla, že na konkrétní data si vzpomněla proto, že je měla vypsaná v diáři. Pokud jde o uváděný účel, tedy fotovoltaiku, na to si již nevzpomíná. Poškozený J. jí pouze následně sdělil, že obchod nedopadl, že byl podvedený, ona se ho na víc nevyptávala.

13. **Svědka František Š.** vypověděl, že pošk. J. je jeho obchodním partnerem, obžalovaného nezná. K J. si přisedá v jeho hotelu Palcát v době obědů, ví, že jednou k J. přišla jeho asistentka s taškou, neviděl, co v ní je, prý tam byly peníze, J. s asistentkou si tam něco podepsali, J. si tašku sebral a šel ke stolku, kde má svoje schůzky, tam si s nějakým partnerem předali tu tašku, pak se sebrali a odešli pryč. Pošk. se poté vrátil ke stolku. Svědkovi to zůstalo v paměti proto, že pošk. J. uváděl nějakou částku, kterou si tam předávali, hovořil o částce okolo 8 mil. Tu tašku měl předávat snad Kirschnerovi, svědek ale Kirschnera nezná, poškozený tam prostě seděl s nějakým člověkem. Neví, zda se jednalo o obžalovaného přítomného v jednací síni, již je to dlouho. Vzpomněl si ještě, že se bavili o tom, že má poškozený s pánem nějaký byznys, šlo snad o nějakou elektrárnu. Jemu to vyznělo tak, že nějakou společně kupují, ale dál se o tom nebavili, podrobnosti nezná. Neví, kdy přesně to bylo, mohlo to být více než 4 – 5 let zpět.

14. **Svědkyň Tereza J.,** xxx pošk. J., vypověděla, že s obžalovaným nikdy seznámena nebyla, bezpočtukrát jej ale viděla u nich v hotelu Palcát. Vztah mezi pošk. J. a obžalovaným byl zpočátku přátelský, sv. ví, že měli nějaké podnikatelské záměry a že se řešila fotovoltaika. Žádnému jednání o obchodních záležitostech přítomna nebyla, pouze telefonickému rozhovoru, a také seděla ob stůl, když se scházeli v Palcátu. Vyrozuměla, že její manžel zapůjčil obžalovanému několikrát po sobě peníze, koupí fotovoltaiky mělo dojít k jakési kompenzaci za

půjčky. Někdy v r. 2013, koncem léta, po dovolené, tedy zřejmě v září, půjčil její manžel obžalovanému 8 mil. Kč, byla to jedna z částek určená na obchod s fotovoltaikou. V podrobnostech uvedla, že to bylo okolo oběda, u stolu seděla ona, její manžel a sv. Š., manžel jí řekl, že za ním přijde obž. pro peníze. Asi po 20 min. přišla provozní sv. S., přinesla igelitovou tašku, něco si s manželem podepsali, za chvíli přišel obžalovaný, sedl si o tři stoly dozadu, manžel šel k němu a položil igelitovou tašku na stůl před obžalovaného. Obž. do tašky nahlédl, vzal si ji a společně odešli do lobby baru. Při odchodu do lobby nesl tašku určitě obžalovaný. V igelitové tašce mělo být 8 mil. Kč, to ví proto, že jí to řekl manžel, a také u stolu sv. Š. vtipkoval o sněhuláčích. Pokud jde o předávání dalších částek, ví pouze, že když seděla v hotelu na obědě, občas tam obžalovaný přijel, zpravidla předtím telefonoval, manžel pak šel většinou z účtárny s menší obálkou. Ví, že před incidentem s tou fotovoltaikou byly obžalovanému předávány částky v rádech statisíců, ona se do toho ale nechtěla plést. Manžel jí pouze říkal, že jsou s obž. přátelé, a že to obž. potřebuje na nějaké svoje soukromé problémy. Od manžela pouze ví, že obchod nedopadl, a že manžel si chtěl ty půjčky nějak pojistit, proto mu obž. nabídl zástavu jejich rodinného domu. Když manžel přichystal podklady, obž. z toho couvl. Ví o tom, že když se ten dluh obžalovaného sečetl, činil cca 22 mil. Kč. Uvedla dále, že ví o tom, že manžel jel ještě 2krát do Prahy, pokaždé vezl obžalovanému 2 mil. Kč, asi v hotovosti, neboť Kirschner prý nechtěl, aby se peníze převáděly na účet.

15. **Svědék Mgr. Jiří A.**, jehož výpověď byla za předchozího souhlasu stran v rámci hlavního líčení přečtena, uvedl, že jeho známý pošk. J. jej někdy v r. 2014 – 15 požádal o názor na obchodní případ, který řešil, tehdy se dostal do kontaktu s obž. Kirschnerem. Mělo se jednat o postoupení pohledávky spol. Skanska, svědek byl jednou přítomen jednání ve Skansce. Obchod nebyl realizován. Ví, že J. poskytl Kirschnerovi určité fin. prostředky, neví, na základě jakého právního titulu.

16. **Svědék Alexej Igorevič R.**, jehož výpověď byla za předchozího souhlasu stran v rámci hlavního líčení přečtena, uvedl, že se seznámil s pošk. J., když společnost Lodeti kupovala rodinný dům od obž. Kirschnera, svědek jednal z pověření paní Š.. Při koupi nastala spousta komplikací, jednou z nich bylo předběžné opatření sv. J. S J. se sešel v Táboře v hotelu svědka, tam mu sv. sdělil, že mu obž. dluží více než 1 mil. Kč, ukazoval mu doklady na cca 16 mil. Kč. Spol. Lodeti proto od pošk. J. odkoupila pohledávku za obžalovaným v hodnotě 1 mil. Kč, s tím, že se J. neodvolá proti rozhodnutí soudu, jímž bylo předběžné opatření zrušeno. Ví o tom, že obž. by měl dlužit nějaké peníze sv. Ch.ovi, a že dlužil peníze též stavitelům domu.

17. **Ze smluv o půjčkách** uzavřených mezi obž. Kirschnerem jako dlužníkem a pošk. Jiřím J. jako věřitelem ve dnech 26. 7. 2013 (č.l. 287 a násl.), 9. 10. 2013 (č.l. 293 a násl.) a 30. 12. 2013 (č.l. 299 a násl.) vždy na částku 1 mil. Kč (ke smlouvám jsou přiloženy též bianco směnky ze dnů uzavření smluv, jímž se obžalovaný jako výstavce zavazuje uhradit pošk. částku ve výši 1 mil.) soud zjistil též data splatnosti jednotlivých půjček, ta to (dle pořadí jednotlivých uzavřených smluv) ke dnům 15. 11. 2013, 31. 12. 2013 a 30. 1. 2014.

18. Soud poukazuje též na **e-mailovou a sms** komunikaci mezi obžalovaným a poškozovým J. (č.l. 334 a násl., 357 a násl.), v jejímž rámci mj. obž. potvrzuje půjčky ve výši 3 mil. Kč a žádá další půjčky.

19. **Z výpisů z účtů** obžalovaného i poškozovaného byly zjištěny následující platby ve prospěch účtů obžalovaného Kirschnera (platby uváděny tak, jak odeslány na účty obžalovaného): ve prospěch účtu č. 843 626 403 dne 15. 9. 2014 částka 700 tis. Kč, dne 27. 10. 2014 částku 200 tis.

Kč, dne 31. 10. 2014 částka 200 tis. Kč, dne 12. 11. 2014 částka 300 tis. Kč a dne 14. 11. 2014 částka 300 tis. Kč (na uvedený účet obžalovaného tedy částka ve výši celkem 1.700.000 Kč – viz čl. 1440, 1447, 1451, 1453), ve prospěch účtu č. xxx dne 26. 7. 2013 částka 1 mil. Kč, dne 9. 10. 2013 částka 700 tis. Kč, dne 10. 10. 2013 částka 300 tis. Kč, dne 7. 1. 2014 částka 700 tis. Kč, dne 28. 2. 2014 částka 400 tis. Kč, dne 20. 3. 2014 částka 500 tis. Kč, dne 11. 7. 2014 částka 500 tis. Kč, dne 22. 8. 2014 částka 500 tis. Kč (na uvedený účet obžalovaného tedy částka ve výši celkem 6,3 mil. Kč – viz čl. 511).

20. Z **výpisu z účtu** pošk. Jiřího J. (č.l. 308) soud zjistil hotovostní výběry poškozeného, jež měly být dle tvrzení poškozeného předány obžalovanému, v tomto směru soud poukazuje též na související e-mailovou komunikaci na čl. 1264 a násl., jež uvedenému korespondují, přičemž se jedná o výběry ve dnech 3. 10. 2013 částka 350 tis. Kč, 21. 5. 2014 částka 200 tis. Kč, 22. 8. 2014 částka 200 tis. Kč, 17. 9. 2014 částka 150 tis. Kč, 4. 5. 2016 částka 400 tis. Kč, celkem tedy o částku 1,3 mil. Kč.

21. Z **uznání dluhu** ze dne 22. 8. 2014 (č.l. 320) je patrné, že obžalovaný uznal svůj dluh vůči poškozenému, co do důvodu jako dluh z půjček poskytnutých obžalovanému v září r. 2013, a to co do výše 11.7000.000 Kč, přičemž se zavázal uhradit uvedený dluh včetně úroku do 25. 10. 2015.

22. Z **písemného prohlášení** poškozeného J. jsou patrna data předání hotovosti obžalovanému v září r. 2013, a to dne 10. 9. 2013 částka 8 mil. Kč, dne 17. 9. 2013 částka 2 mil. Kč a dne 26. 9. 2013 částka 1,7 mil. Kč (v tomto směru soud poukazuje na výše uvedené uznání dluhu obžalovaným).

23. Z **deníku sv. S.** (č.l. 875 a násl.) jsou patrna data a výše finanční hotovosti předané svědkyní S. poškozenému J., a to v částkách 8 mil. Kč, 2 mil. Kč, 1,7 mil. Kč a 350 tis. Kč (s pozn. fotovol. p. J.).

24. Soud vycházel též z **výdajových pokladních dokladů** (č.l. 382 a násl.), jimiž jsou dokladovány částky vydávané spol. Palcát club & bar s.r.o. pošk. J., v textu VPD se podává půjčka p. Ladislav Kirschner akce FVE Xxx: 26. 6. 2013 částka 300 tis. Kč, 9. 7. 2013 částka 350 tis. Kč, 19. 8. 2013 částka 300 tis. Kč, 30. 8. 2013 částka 350 tis. Kč, 10. 9. 2013 částka 235 tis. Kč, 2. 9. 2013 částka 2,5 mil. Kč, 6. 9. 2013 částka 2 mil. Kč, 12. 9. 2013 částka 2 mil. Kč, 18. 9. 2013 částka 1,5 mil. Kč.

25. Soud rovněž poukazuje na **SMS komunikaci** mezi obžalovaným a pošk. J. na čl. 1271 a násl., dokládající žádosti obžalovaného o jednotlivé půjčky, včetně potvrzení přijetí půjček, včetně žádostí o posečkání se splatností, v nichž mj. obž. uvádí též možné zdroje splacení půjček (zakázky obžalovaného, podíl na pohledávce od Skanska, fin. prostředky získané prodejem domu obžalovaného).

26. K bodu II/2 rozsudku:

Obžalovaný Ladislav Kirschner popřel, že by se žalovaného jednání dopustil. S pošk. Ing. Petrem M. se setkal v r. 2015 poprvé, neboť poškozený požadoval ochranu pro sebe a svou

rodinu, a určité operativní prostředky nasazené proti svému obchodnímu partnerovi, který se jmenoval Š.. Asi po $\frac{3}{4}$ roce tahle činnost skončila s odůvodněním, že nemá na to peníze a že má určitý velký problém, následně obžalovanému popsal svou situaci ohledně v médiích popsaného daňového úniku. Pošk. řekl obžalovanému, že jej vydírají policisté na organizovaném, a že potřebuje pomoc. Obž. s pomocí souhlasil s tím, že to bude stát peníze, a že budou muset zapojit orgány trestního řízení. Obž. kontaktoval Petra F., informoval jej o celé věci, od pošk. si vyžádal písemné podklady, které obž. odnesl na GIBS. F. si pozval M. na výslech, obž. jej přivezl. Přes svého známého JUDr. V. si obž. ověřoval, zda se nejedná o karuselový obchod. Pošk. M. podepsal s V. smlouvu o poskytování právních služeb. Obž. dále popsal svá zjištění ohledně karuselových obchodů pošk. M.. Co se týče financování, pro obž. to byl byznys, pošk. mu řekl, že teď nemá peníze, ale že jej zaplatí spol. Fariante Limited, že obž. přijdou na konto peníze, aby připravil smlouvy. Bez jakého daňového dokladu, bez jakých podepsání nějakých smluv, přišlo na Support 7 dvakrát 5 miliónů od společnosti Limited, která vlastně neměla s panem M. nic společného. Z toho obžalovaný čerpal peníze, a zároveň je čerpal i pan M.. Platily se z toho Deloiti, nějaké znalecké posudky a další právníci, jako pan J.k. Následně obž. dostal zprávu, že se snaží další skupiny lobbovat ve prospěch pošk. M., proto se věc snažil nějak ukončit z finančního pohledu, položka byla v Support7 zaúčtována jako jiné závazky, a je stále v této poloze. Ani obžalovaný, ani jeho společnost nebyli vyzváni k tomu, aby peníze vrátili, nebo k vyúčtování. Prověřování u pošk. M. prováděl obžalovaný osobně. Spol. Support7 v té době neměla žádné zaměstnance. Poškozený M. obžalovanému nepředal žádnou hotovost, žádné 3 miliony. O tom, kolik prostředků který z nich z částky 10 mil. vyčerpá, neměl obž. s pošk. M. žádnou dohodu. Poškozený si vždy řekl, jakou chce částku, obž. šel na účet, vybral ji a předal poškozenému. Vždy vybíral konkrétní částku, o kterou si poškozený řekl. Doklady k předávání částek nemá. K žádnému vyúčtování mezi nimi nedošlo. Obžalovaný sám z těchto prostředků čerpal pro sebe na základě ústní dohody s pošk. M., byla to odměna, která souvisela s jeho prací na problému poškozeného. Vždy měl souhlas poškozeného. Pro poškozeného pracoval cca 2 roky. Žádný byznys s elektrárnou poškozenému nenabízel. Nejednali o tom, že by poškozený do projektu vstupoval. Prostředky nebyly určeny na pohledávku od spol. Skanska. Domnívá se, že poškozenému nic nedluží.

27. **Poškozený Ing. Petr M.** vypověděl, že s obž. se seznámil koncem léta r. 2015, doporučil mu jej p. H. jako schopného podnikatele s investičními příležitostmi. S obž. se opakovaně sešel, žen mu nabídl možnost investice do fotovoltaické elektrárny v Xxx, kterou postavila spol. Skanska. Obž. se prezentoval plnou mocí k zastupování Skansky, předal mu šanon s údaji zpracovaného obchodního případu. Instalovaný výkon měl být 3 megawatty, cena pohledávky byla kolem 300 mil. korun, jednalo se o pohledávku Skansky za Kont S., resp. RedArt, jednalo se prodej pohledávky. Obžalovaný tvrdil, že cenu stlačil ze 100 mil. výrazně dolů, že na tom společně vydělají, a že do toho má pošk. investovat, že se dostanou na 17 mil. Dohodli se nakonec o ceně 10 mil. Kč, s tím, že obž. potřebuje ještě další peníze na režii, výdaje. Pošk. chtěl peníze poslat, obž. trval na tom, že peníze chce v hotovosti. Pošk. souhlasil, obžalovanému předal peníze v hotovosti dvakrát, a to po částkách 2 mil. a 1 mil. Kč. Byli domluveni tak, že pohledávka bude převedena na firmu poškozeného. Pošk. jel zkontrolovat fyzický stav elektrárny, projekt konzultoval s odborníky. Když začal pošk. tlačit na peníze, obž. snižoval četnost schůzek, následně poškozený zjistil, že Skanska pohledávku prodává nějaké firmě na Moravě. S tím pošk. konfrontoval obžalovaného, který mu řekl, že o všem ví, že to je jenom plán, že pak to přejde na něj. Obž. následně řekl, že budou investovat jinam, a to do elektrárny v Ralsku. S tím pošk. souhlasil, obž. mu sdělil, že zajistil cenu 5 mil. Kč. Pošk. chtěl tedy zbytek peněz zpět, obž. následně řekl, že to bude 10 mil. Na elektrárnu v Ralsku se byl pošk. opět podívat, byla v lepším stavu, než ta v Xxx. I tento obchod nedopadl, obž. ještě říkal, že má další skvělé možnosti investic do elektrárny na Slovensku. O tomto následně jednali, k transakci také nedošlo. Pošk.

v mezidobí požadoval po obžalovaném zajištění svých závazků, a to i prostřednictvím kolegy sv. Ladislava B., obž. přislíbil podepsat uznání dluhů a směnky, ale neučinil tak. Poté byl pošk. předvolán na PČR pro podezření z vydírání obžalovaného. Tam se dozvěděl o pošk. J., který měl také investovat peníze do FVE Xxx. Až od vyšetřovatele se také dozvěděl, že peníze, které poslal obžalovanému na účet, obžalovaný vybral v hotovosti, neboť mu tvrdil, že je vše připravené, že vstupují do Skansky, že to kupují. K dotazům dále uvedl, že si u obžalovaného nikdy neobjednal bezpečnostní služby, na to měl vlastní tým lidí. Obž. pro něj nikdy nikoho nelustroval, nicméně mu ukazoval nějaký zápis, že poškozeného vyšetřuje policie. Pošk. byl opakovaně na útvaru GIBS, kde oznámil, že lidé, o kterých se domníval, že jsou policisté, jej žádali o peníze, jinak že bude vyšetřován. S obžalovaným měl pouze formální dohodu, kterou chtěl obžalovaný legitimizovat obchody, říkal, že Skansku musí dělat v utajení, proto že napíše nějakou ochranu. Cena elektrárny byla dohodnuta na 10 mil. plus ostatní peníze – 3 mil. – šly na provize. Není pravdou, že z částky 10 mil. obžalovaný a poškozený čerpali peníze, a že obžalovaný peníze poškozenému předával. Není pravdou, že poškozený byl s obžalovaným dohodnut, že obž. může peníze použít pro své osobní účely. Peníze v hotovosti předával poškozený obžalovanému za přítomnosti sv. H., který byl s ním na schůzkách, neboť jej přivezl. Žádná potvrzení o předání hotovosti si nedávali. 3 mil. byly určené na náklady spojené s odkupem pohledávky. Obž. se mu nikdy nesvěřil s tím, že by měl nějaké finanční problémy, vystupoval jako úspěšný podnikatel, dokonce říkal, že kupuje nový barák. Finanční prostředky pochází z osobních úspor poškozeného, těch 10 mil. zasílala společnost, u níž má poškozený účty. To, že je elektrárna nabízena i dalšímu zájemci, zjistil až na policii, cca začátkem léta 2016. Poškozený s nikým ze spol. Skanska nejednal. Pohledávka měla být postoupena na společnost obžalovaného Support7, následně měla být převedena na společnost poškozeného, dohoda byla pouze ústní. Uvedl dále, že když jel na GIBS, obžalovaný jej tam dovezl, uvnitř ale nebyl. Obž. mu také představil sv. V. jako člověka spolupracujícího s BIS. Na pošk. byla postoupena pohledávka spol. Fariante Limited za obžalovaným.

28. **Svědék Ing. Jaroslav Ch.** vypověděl, že obž. zná cca od pol. r. 2016, seznámili se přes Alexeje R., svědek zapůjčil v několika případech obž. finanční prostředky, o něž ho požádal, důvodem byla pomoc v jeho osobní životní situaci. V té době pro něj obž. pracoval na základě smlouvy, vykonával kontrolní činnost a napomáhal v projektech, které svědek realizoval. Obž. se prezentoval jako osoba se zkušenostmi s prověřováním věcí v obchodním styku. Smlouvu následně svědek vypověděl, protože obž. svou činnost dle smlouvy neplnil, naopak vykonával činnost v neprospěch svědka. Svědek jej opakovaně vyzýval k vrácení fin. prostředků, dodnes mu vráceny nebyly. Uvedl dále, že jej obž. začal zastrašovat, aby to nechal být. S obž. není cca 1,5 roku v kontaktu. První fin. prostředky zapůjčil obž. cca v září – říjnu r. 2016 s tím, že obž. je vrátí do jednoho či dvou měsíců. Prostředky mu zapůjčil v několika bankovních převodech, a to do cca března – dubna 2017, celkem se jednalo o částku 2 – 2,5 mil. Kč. Prostředky požadoval obž. pro svou potřebu, 500 tis. Kč mu sv. předal v hotovosti. Obž. svědkovi tvrdil, že prodává dům, a UniCredit mu má vrátit vůz Bentley, z toho bude mít fin. prostředky. Od pošk. M. se dozvěděl někdy v r. 2017 o tom, že obž. Kirschner spolupracuje s dlužníkem svědka.

29. **Svědék Jiří B.** vypověděl, že s obžalovaným se seznámil cca před 3 lety, když od něj jeho rodinní známí koupili rodinný dům. Vybavuje si pošk. M., tomu nabízel někdy v r. 2017 převzetí několika společností, z obchodu nic nebylo. Je možné, že M. mu představil Kirschner, to ale neví. Ke svědkovi R.ovi ví, že se tento zdržuje dlouhodobě v zahraničí, není mu známo konkrétní místo.

30. **Svědék JUDr. František V.** poukázal na povinnost mlčenlivosti, jíž je vázán, neboť v rámci výkonu advokacie zastupoval jak obžalovaného, tak i pošk. M., a vypověděl, že obž. zná

cca 10 let, jeho klientem je obž. cca 6 let. Pošk. M. poznal díky žádosti obžalovaného o poskytnutí právní služby, při níž byly využity jeho zkušenosti a dovednosti zejména z činnosti na inspekci ministra vnitra. Ohledně obsahu právních služeb je vázán mlčenlivostí. Pošk. M. viděl dvakrát, on doporučil obžalovanému, aby se obrátil na sv. F..

31. **Svědék Ing. Petr F.** vypověděl, že obž. zná od roku 1991, tehdy byl zaměstnán u GIBS. Na jejich pobočku se dostavil pan Kirschner s tím, že chce sdělit nějaké poznatky k trestné činnosti. Pak přišel ještě asi ve 3 – 4 případech, kdy svědkovi předával nějaké informace k možné trestné činnosti policistů. Naposledy se takto s obž. viděl asi před 3 – 4 lety. Tehdy už nebyl vedoucím oddělení, proto domluvil setkání Kirschnera s pracovníky GIBS. Mělo se jednat o člověka, který měl být vydírán policisty ÚOOZ. Služební poměr obž. trval od 1. 10. 1989 do 30. 4. 2017. V současnosti pracuje na GIBS jako občanský zaměstnanec.

32. **Svědék Marcel H.**, jehož výpověď byla za předchozího souhlasu stran v rámci hlavního líčení přečtena, vypověděl, že byl přítomen předání peněz ze strany pošk. M. obžalovanému, bylo to někdy na podzim r. 2015, on dělal pošk. M. doprovod, při první schůzce dostal od pošk. dvě obálky, v nichž byly finance, to viděl, bylo tam 2 mil. Kč, jeli do restaurace u nábřeží, pošk. s obž. si sedli bokem, měli schůzku, pak jej pošk. požádal, aby mu dal obálky, což svědek učinil, a dál se o nic nestaral. Druhá schůzka proběhla stejně, jednalo se o předání jedné obálky, ve které by 1 mil. Kč, ale přesně to neví. Byl to právě svědek, který pošk. M. s obž. Kirschnerem seznámil.

33. **Svědék Ladislav B.**, jehož výpověď byla za předchozího souhlasu stran v rámci hlavního líčení přečtena, vypověděl, že poškozený M. byl dříve jeho nadřízený, obž. Kirschnera viděl cca třikrát, jednou na schůzce a dvakrát náhodně. Ta schůzka proběhla na žádost pošk. M., který dal svědkovi obálku s papíry – směnkou k podpisu - s tím, aby zajistil podpis obžalovaného. Schůzka s obžalovaným proběhla v hotelu Esplanade, trvala asi čtvrt hodiny, obžalovaný svědkovi řekl, že žádnou směnku podepisovat nebude, že takhle tedy ne. Podrobnosti pohybu peněz mezi obžalovaným a poškozeným sv. neznal. K dotazu, zda byl někdy přítomen předávání peněz poškozeným obžalovanému, uvedl, že když obžalovaného viděl náhodně, ještě před popsanou schůzkou, když ani nevěděl, že se jedná o Kirschnera, bylo to v Costa Cofee, kde byl s pošk. M., k M. přišel Kirschner, svědek se vzdálil, tedy neslyšel, o čem se baví, jen viděl, že si předali obálku. Ohledně obchodů mezi M. a Kirschnerem jen ví, že tam bylo něco se solární elektrárnou.

34. **Z výpisu z účtu** spol. Fariante Limited (č.l. 407, 408) je zřejmé, že na účet obžalovaného byla dne 15. 10. 2015 převedena částka 5 mil. Kč, dne 16. 10. 2015 částka 5 mil. Kč. Ze **smlouvy o postoupení pohledávky** a cenové dohody o postoupení pohledávky ze dne 15. 3. 2016 mezi spol. Fariante Limited (postupitel) a pošk. Petrem M. (postupník) (č.l. 468 o násl.) soud zjistil, že vlastníkem pohledávky ve výši 10 mil. Kč za obž. Kirschnerem je poškozený Petr M., jemuž byla z účtu postupitele zaslána částka ve výši 10 mil. Kč, a to ve dvou výše uvedených platbách. Soud vycházel též z kvitance stvrzující, že postupitel a postupník mezi sebou nemají ke dni podpisu kvitance dne 15. 4. 2016 žádné vzájemné závazky ani pohledávky (č.l. 472).

35. **K bodu II/1 a 2 rozsudku:**

Svědék Ing. Patrik Ch. vypověděl, že v r. 2014 – 16 byl finančním ředitelem spol. Skanska. S obžalovaným jednal ohledně finanční pohledávky z bloku solárních projektů, kterou Skanska

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Vlčková.

nabízela k prodeji. Obžalovaný je oslovil jako jeden z investorů, vyjádřil o pohledávku zájem, proto – standardně, jako se všemi zájemci – podepsali dohodu o mlčenlivosti, a vyjednávali dále. S obž. se poté párkrát potkali v kanceláři ve Skansce, obž. vždy přišel s nějakým řešením, které má, v prosinci r. 2014 sním Skanska uzavřela exkluzivitu na dobu cca 1 měsíce. Tak to často dělávali, aby investor měl čas dojednat veškeré právní záležitosti. Poté k žádosti obžalovaného exkluzivitu ještě o 14 dní prodloužili, nakonec v březnu podepsali smlouvu o postoupení pohledávky s tím, že když nebude do určitého data uhrazena kupní cena, smlouva nenabyde účinnosti a zaniká. Obžalovaný nezaplatil, Skanska jednala s dalšími zájemci, obž. stále chodil s tím, že má o pohledávku zájem. Někdy v srpnu přišel s tím, že už má zájemce, proto uzavřeli novou dohodu, zkrátili splatnost asi na dva dny, kupní cenu obž. neuhradil. V listopadu r. 2015 prodala Skanska pohledávku jinému zájemci. Uvedl dále, že nabídka prodeje pohledávky nebyla zveřejněna na stránkách Skansky, byli ale osloveni různí investoři, s nimiž Skanska dříve spolupracovala. Není si vědom toho, že by oslovovali přímo obžalovaného či nějakou jeho společnost, obžalovaný se přihlásil sám, dříve jej neznali. Myslí, že Skanska dříve nespolečně ani se spol. Support7, ani se spol. M.I.B. International detective force. Exkluzivita, jež byla s obž. sjednána, byla standardním postupem, takto byla sjednávána i s jinými zájemci. S obžalovaným proběhlo cca do 10 schůzek, sv. hovořil vždy jen s obž. Kirschnerem. To, na kterou společnost bude případně pohledávka postoupena, bylo na vůli zájemce, spol. Skanska to bylo jedno. Když došlo k podpisu exkluzivity, přišel obž. s vizitkou spol. Support7, za niž to podepsal, Skanska netrvala na tom, aby pohledávka byla postoupena právě na tuto společnost. Neví, proč obž. neuhradil sjednanou cenu. Nevzpomíná si, že by se na obchodu s obž. měly účastnit jiné osoby, jména Jiří J. a Ing. Petr M. slyšel na výslechu od policie. Není si vědom toho, že by v souvislosti s jednáním se Skanskou vznikly obž. nějaké náklady, schůzky trvaly od čtvrt hodiny po hodinu, Skanska žádné náklady obžalovanému neúčtovala. Pohledávka sama činila cca 300 mil. Kč, byla prodána za 14 mil. Kč, a to proto, že Skanska neobdržela lepší nabídku. V srpnu r. 2015 měli s obž. dohodu na 17 mil., v té době to byla nejvyšší nabídka. Obž. neměl žádné pověření k tomu, aby jednal za spol. Skanska, to byla jedna z podmínek Skansky. Sv. neměl přehled o všech smlouvách uzavíraných spol. Skanska.

36. **Svědék Ing. Radek B.** vypověděl, že pracoval ve spol. Skanska od r. 2000 do r. 2017, v r. 2014 – 15 nabízela Skanska k prodeji nezaplacenou pohledávku. V té době přišla spol. obž. Kirschnera, neví, jak vznikl první kontakt. Následně se domluvily rámcové podmínky, on jako vedoucí kontroingu měl spolu s právníky dojednat podrobnosti smlouvy. Dohoda se uzavřela vr. 2015, nebyla ale uhrazena kupní cena. Jednalo se o pohledávku při výstavbě fotovoltaické el. v Xxx, řádově v hodnotě 300 mil. Kč. Neví, jakým způsobem byla tato pohledávka nabízena zájemcům. On sám se účastnil cca 10 schůzek s obžalovaným, tyto trvaly v řádu desítek minut. Nevzpomíná si, že by jednal kromě obžalovaného ještě s někým, obž. byl jediným jednatelem spol. Support7, jež měla zájem pohledávku odkoupit. Není si vědom toho, že by spol. Skanska již dříve s obžalovaným či některou jeho společností jednala. Skanska neměla žádný požadavek na konkrétní společnost, na kterou by měla být pohledávka postoupena. Součástí dokumentace byla exkluzivita, která byla sjednána na relativně krátkou dobu. Neví, proč nebyla kupní cena uhrazena, neví, jak byla nakonec určena cena pohledávky. Nevzpomíná si, že by obž. při jednání zmiňoval svoje partnery či společníky, jména Jiří J. ani Ing. Petr M. mu nic neříkají. V rámci jednání proběhla i prohlídka elektrárny, na té byl svědek, obžalovaný, a ještě někdo další, neví, kdo to byl.

37. **Svědék JUDr. Jiří F.**, jehož výpověď byla za předchozího souhlasu stran v rámci hlavního líčení přečtena, vypověděl, že jej oslovil Ing. B., v té době zaměstnanec spol. Skanska, s tím, že potřebuje připravit dohodu o spolupráci, jejímž obsahem mělo být poskytnutí exkluzivity spol. Support7 v jednání o prodeji pohledávky za spol. RedArt, během této doby pak

nebude Skanska jednat o prodeji s žádnou třetí osobou. To mohlo být v r. 2015 – 2016. On sám nejednal ani s obžalovaným, ani s žádným zástupcem spol. Support7, ani nebyl žádnému jednání přítomen. K prodeji pohledávky nedošlo zřejmě proto, že Support7 neuhradila kupní cenu, tedy smlouva zanikla.

38. **Svědkyňe Mgr. Barbara R.**, jejíž výpověď byla za předchozího souhlasu stran v rámci hlavního líčení přečtena, uvedla, že ve spolupráci s kolegou JUDr. F. připravovala smlouvu o postoupení pohledávky ze spol. Skanska na spol. Support7. Neví, jak se Support7 o pohledávce dozvěděla, jména J. ani M. jí nic neříkají. Smlouva zanikla z důvodu neuhrazení kupní ceny.

39. **Svědka JUDr. Jan L.**, jehož výpověď byla za předchozího souhlasu stran v rámci hlavního líčení přečtena, vypověděl, že kolem r. 2015 byl ředitelem právního oddělení spol. Skanska, v té době probíhal prodej několika fotovoltaických elektráren. Jméno Kirschner mu zmiňoval sv. Ch., myslí, že s ním jednali o prodeji, podrobnosti ale neví, vše šlo přes Ch.. Kirschnera nezná a myslí, že ho nikdy nepotkal, jména M. ani J. nezná, spol. Support7 nezná.

40. **Svědkyňe Petra L.**, xxx obžalovaného, využila svého zákonného práva a k věci vypovídat odmítla, stejně tak jako **svědkyňe Renata K.**, xxx obžalovaného.

41. Ze **znaleckého posudku z oboru kybernetika, odvětví výpočetní technika** (za souhlasu stran čten) soud zjistil mj. obsah mobilních telefonů a výpočetní techniky zajištěné v rámci domovní prohlídky, v nichž byly nalezeny též dokumenty tvořící součást spisového materiálu. SMS zpráv zasílaných obžalovanou v době krátce předcházející a následné žalovanému jednání.

42. Soud vycházel rovněž z **materiálů spol. Skanska** ve věci pohledávky, zejm. jejího vzniku (výstavba fotovoltaické elektrárny v k.ú. Xxx) a výše, vůči spol. KONT S., a.s. (později RedArt a.s.). Z vyjádření spol. Skanska a.s. (č.l. 1744) soud zjistil, že dne 12. 12. 2014 uzavřela spol. Skanska a.s. a spol. Support7 s.r.o. **Dohodu o spolupráci**, jejímž předmětem bylo poskytnutí exkluzivity při jednáních o uzavření smlouvy o postoupení pohledávky spol. Skanska a.s., za společností RedArt a.s. Exkluzivitou se rozumí, že po dobu trvání exkluzivity společnost Skanska a.s. nepovede jednání o uzavření smlouvy o postoupení pohledávky s jiným zájemcem. Exkluzivita byla poskytnuta na dobu určitou do 13. 1. 2015, na základě Dodatku č. 1 pak byla prodloužena do 6. 2. 2015, následně, již po skončení platnosti Dohody o spolupráci, byly se spol. Support7 s.r.o. uzavřeny níže uvedené smlouvy o postoupení pohledávek. Ze **smlouvy o postoupení pohledávek** ze dne 20. 3. 2015, uzavřené mezi postupitelem spol. Skanska, a.s., zastoupenou Ing. Ch., prokuristou, a postupníkem spol. Support7 s.r.o. – zastoupenou jednatelem obž. Kirschnerem (č.l. 737 a násl., 1749 a násl.) je patrné, že v případě uhrazení ceny postoupení výše uvedené pohledávky ve výši 50 mil. Kč, při splatnosti první části ceny ve výši 40 mil. Kč, splatné do 14 dnů od uzavření smlouvy, se stává vlastníkem pohledávky postupník. V případě neuhrazení první části ceny pohledávky smlouva zaniká. Ze **smlouvy o postoupení pohledávek** ze dne 12. 8. 2015, uzavřené mezi postupitelem spol. Skanska, a.s., zastoupenou Ing. Ch., prokuristou, a Ing. B., ředitelem controllingu, a postupníkem spol. Support7 s.r.o. – zastoupenou jednatelem obž. Kirschnerem (č.l. 742 a násl., 1754 a násl.) je patrné, že v případě uhrazení ceny postoupení výše uvedené pohledávky ve výši 17 mil. Kč, při splatnosti do dvou kalendářních dnů od uzavření smlouvy, se stává vlastníkem pohledávky postupník. V případě neuhrazení první části ceny pohledávky smlouva zaniká. Soud vycházel též z **kořespondence** ve věci výše uvedené pohledávky mezi obž. Kirschnerem a sv. Ing. Ch. a Ing. B. tak, jak založena ve spisovém materiálu.

43. Ze **zprávy** spol. Skanska, a.s. (č.l. 1743) soud zjistil, že společnost Skanska a.s., nikdy neudělila žádné zmocnění k vyřízení obchodní transakce – prodeje pohledávky spol. Skanska a.s. za obchodní společností RedArt a.s., obžalovanému Kirschnerovi. Společnost Skanska a.s. jednala o prodeji pohledávky s více zájemci.

44. Soud měl k dispozici též **výpisy z obchodního rejstříku** mj. spol. Support7 s.r.o. (jediným společníkem a jednatelem je obž. Kirschner), WARRO Investments, a.s., M.I.B. International special detectvie force, s.r.o. (od 1. 2. 2016 v likvidaci) – v období od srpna 2013 byl jediným jednatelem a společníkem obžalovaný, předmětem podnikání společnosti byly služby soukromých detektivů, koupě zboží za účelem jeho dalšího prodeje a prodej a zprostředkovatelská činnost v oblasti obchodu a služeb.

45. Soud vycházel rovněž z **protokolů** o provedení domovní prohlídky včetně fotodokumentace, provedení prohlídky automobilů s fotodokumentací, zpráv bankovních institucí včetně výpisů z účtů, a dalších listin tak, jak byly provedeny v rámci hlavního líčení, taktéž z opisu RT obžalovaného.

46. Soud si vyžádal též spisový materiál Obvodního soudu pro Prahu 1, sp. zn. 7T 55/2014, který byl stranám v rámci hlavního líčení taktéž předložen, přičemž z **rozsudku sp. zn. 7T 55/2014** ze dne 29. 4. 2015, který nabyl právní moci dne 25. 6. 2015 ve spojení s usnesením MS v Praze, sp. zn. 7To 226/2015, je zřejmé, že obž. byl uznán vinným zločinem vydírání dle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. d) tr. zákoníku, ve stadiu pokusu dle § 21 odst. 1 tr. zákoníku, jehož se dopustil v rozsudku popsáním jednáním ode dne 23. 9. 2013, za který mu byl uložen trest odnětí svobody v trvání 3 let, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu v délce 4 let.

47. Takto provedené **důkazy soud hodnotil** jednotlivě i v jejich souhrnu a dospěl k závěru, že bylo bez důvodných pochybností prokázáno, že skutek, resp. skutky, se staly tak, jak jsou popsány ve výrokové části tohoto rozsudku, a že je spáchal obžalovaný. Sám obžalovaný svou vinu v hlavním líčení popřel, v podrobnostech na jeho výpověď soud odkazuje.

48. Z jednání uvedeného **pod bodem I.** výrokové části rozsudku je však obžalovaný bezpečně usvědčován výpovědí svědka Jana M., který popsal, jakým způsobem mu obžalovaný nabídl pomoc při získání úvěru, resp. obž. výslovně uváděl, že má možnost úvěr zajistit právě proto, že má kontakty ve spořitelním družstvu Artesa. Právě z toho důvodu uzavřel svědek se společností obžalovaného M.I.B. (aniž tato měla zprostředkování či poskytování úvěrů jako předmět činnosti) smlouvu o zprostředkování, na jejímž základě byla obžalovanému prostřednictvím jeho společnosti M.I.B. vyplacena záloha v celkové výši 847 tis. Kč. Z ostatních v hlavním líčení provedených důkazů je zjevné, že se obžalovaný v té době nacházel ve značné finanční tísní (soud poukazuje mj. zejména též na sms zprávy obžalovaného zasílané pošk. J., výpověď sv. Ing. Ch.), zasláné finanční prostředky pak použil pro svou potřebu. To, že by obž. snad měl nějaký vliv na možné zajištění úvěru ve spol. Artesa, či vazby na vedení společnosti, bylo jednoznačně vyvráceno výpovědí sv. Ing. R. i sv. E., z výpovědi sv. M. i z výpovědi sv. M. pak má soud za prokázané, že obžalovanému byly zaslány všechny potřebné doklady, z výpovědi sv. Ing. R., sv. E. i sdělení spořitelního družstva Artesa je zjevné, že obžalovaný žádnou faktickou snahu ohledně možného zajištění úvěru nevyvíjel (vyjma prostého dotazu na sv. K.a) a lze uzavřít, že obž. toliko využil snadné možnosti okamžitého získání většího množství finančních prostředků. V tomto směru soud poukazuje též na rozsudek OS Praha 5, č.j. 20C 29/2015-112, jímž bylo rozhodnuto o žalobě sv. M..

49. Při **právní kvalifikaci** jednání pod bodem I rozsudku má soud za to, že obžalovaný tím, že uvedl sv. M. v omyl tvrzením, že je schopen v rámci svých úzkých osobních vazeb zajistit úvěr pro společnost svědka, čímž jej přiměl k uzavření zprostředkovatelské smlouvy a uhrazení zálohy, kterou následně použil pro svou potřebu, čímž způsobil na cizím majetku značnou škodu, tedy škodu přesahující částku 500 tis. Kč (§ 138 odst. 1 trestního zákoníku), naplnil jak po stránce subjektivní, tak i po stránce objektivní všechny zákonné znaky skutkové podstaty zločinu podvodu dle § 209 odst. 1, odst. 4 písm. d) trestního zákoníku. Obžalovaný jednal v úmyslu přímém ve smyslu ust. § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, kdy chtěl porušit zájem společnosti na ochraně majetku a také jej porušil. Jednání obžalovaného naplňuje i trestně relevantní míru společenské škodlivosti.

50. Uvedené jednání soud posoudil jako samostatný trestný čin, nikoli jako součást pokračující trestné činnosti obžalovaného ve smyslu ust. § 116 tr. zákoníku, a to z následujících důvodů: jednáním obžalovaného byla sice naplněna stejná skutková podstata trestného činu tak, jako u jednání uvedeného v bodě II/1 a 2 rozsudku, obžalovaný byl rovněž veden jednotným záměrem, soud tedy shledal i subjektivní souvislost – snahu obohatit se, rovněž je dána souvislost časová. Soud však má za to, že v tomto případě je nutno jednání obžalovaného posoudit jako samostatný trestný čin, a to s ohledem na zcela odlišný způsob jednání obžalovaného – je zjevné, jak uvedeno shora, že obžalovaný pouze využil příležitosti v situaci, kdy se mu sv. M. svěřil s finančními problémy své společnosti a se svou snahou o její přeřinancování. Jednání obžalovaného nepředcházela žádná příprava, nevyznačuje se dlouhodobějším plánováním či – opět dlouhodobým - posilováním víry svědka v uzavření obchodu (za účelem vylákání dalších finančních prostředků), který by měl přinést oběma stranám obrovský zisk; obžalovaný po svědkovi nepožadoval žádné půjčky s ohledem na svou neutěšenou finanční situaci, vstoupil s ním do (na rozdíl od jednání vůči pošk. J. a M.) ve zcela odlišný právní vztah, zvolil také odlišný způsob jednání s poškozeným, způsobená škoda spočívala ve vylákání zálohy, šlo o v podstatě jednorázovou akci vymykající se chování obžalovaného vůči pošk. J. a M.. Na základě uvedeného proto soud posoudil toto jednání obžalovaného jako samostatný trestný čin, s ohledem na (mírnější) právní kvalifikaci zároveň nedošlo ke zhoršení postavení obžalovaného.

51. Z jednání uvedeného pod bodem II výrokové části rozsudku je obžalovaný bezpečně usvědčován velmi podrobnými a přesvědčivými výpověďmi obou poškozených, s nimiž – s výjimkou počátečního vztahu s pošk. J., kdy od něj obžalovaný požadoval půjčky za účelem řešení své neutěšené finanční situace – jednal v podstatě totožným způsobem, když z nich postupně tak, jak uvedeno ve výrokové části rozsudku, vylákal finanční prostředky s příslibem jejich účasti na výnosném obchodu – odkupu pohledávky od společnosti Skanska a.s., za zlomek její skutečné hodnoty. Obžalovaný se zároveň prezentoval jako osoba, která je ve zvláštním postavení vůči postupiteli, a s ohledem na své dřívější obchody i výlučnost svého postavení vůči spol. Skanska a.s., i s ohledem na (právě z jeho postavení plynoucí) uzavření jedinečné smlouvy s postupitelem, má reálnou možnost obchod za výhodných podmínek uskutečnit, což má také v úmyslu. Tato tvrzení obžalovaného, jimiž posiloval víru a důvěru poškozených a jež mu umožnila získání dalších vysokých částek od obou poškozených, se však nezakládala na pravdě, jak jednoznačně vyplývá z výpovědí svědků Ing. Ch., Ing. B.e, JUDr. F.y, Mgr. R., JUDr. L., i z provedených listinných důkazů, na něž soud tak, jak konstatovány shora, pro stručnost odkazuje. Ze všech těchto důkazů jednoznačně vyplývá, že obžalovaný neměl žádné speciální či výsadní postavení, bylo s ním jednáno v rámci jím projeveného zájmu tak jako s ostatními zájemci o odkoupení pohledávky. V souvislosti s jednáním obž. s postupitelem tomuto nevznikly žádné náklady, bylo také vyvráceno tvrzení obž. prezentované poškozeným o tom, že je to právě a pouze jeho spol. Support7 s.r.o., s níž je spol. Skanska a.s. ochotna smlouvu uzavřít. Je zjevné, že

tato tvrzení obž. používal opět pouze za účelem získání důvěry obou poškozených a tedy za účelem vylákání dalších finančních prostředků, z průběhu jednání se spol. Skanska lze rovněž dovodit, že pouze to – tedy vylákání dalších finančních prostředků – bylo důvodem ryze formálního vyjednávání se spol. Skanska a.s., aniž by zároveň směřovalo ke konkrétnímu výsledku – mělo zjevně pouze podpořit věrohodnost obžalovaného v očích obou poškozených. O finanční tísní obžalovaného a jeho zvýšené potřebě finančních prostředků pak svědčí nejen jeho komunikace prostřednictvím sms zpráv a e-mailů zejm. vůči pošk. J., ale rovněž výpověď sv. Ing. Ch..

52. Obžalovaný popírá, že by od poškozeného Jiřího J. přijal finanční plnění v takové výši, jak uvedeného v obžalobě, zejména popírá přijetí jakékoli hotovosti. V tomto směru je však usvědčován nejen výpovědí samotného poškozeného, ale také provedenými listinnými důkazy, na něž soud rovněž odkazuje, a které výpovědi poškozeného korespondují, přičemž zejména je nutno zmínit např. uznání dluhu, jež obž. ze svobodné vůle podepsal, a to, že částka zde uvedená zcela odpovídá tvrzením poškozeného. Tato jsou nadto podpořena též výpovědí sv. S. i poznámkami v diáři svědkyně – vyjádření obžalovaného ohledně důvodu podpisu tohoto údajně nepravdivého uznání je naopak zcela nevěrohodné a nelogické, neodpovídající inteligenci obžalovaného. Soud uvěřil výpovědi poškozeného ohledně důvodů půjčování finančních částek obžalovanému, které měly zprvu sloužit pro osobní účely obžalovaného, následně rovněž k údajně vynaloženým nákladům obžalovaného při realizaci tvrzených obchodů, resp. obchodů, z nichž údajně hodlal půjčky umoit, ač obžalovaný žádné obchody, jež by mu mohly reálně přinést možnost zapůjčené prostředky vrátit, neprováděl. Stejně tak obž. neměl v úmyslu vrátit fin. prostředky poškozenému ze zisku z prodeje své nemovitosti, jak plyne z okolností prodeje nemovitosti, přičemž nelze přehlédnout, že tato nemovitost byla zatížena hypotéčním úvěrem a s ohledem na finanční tíseň obžalovaného nebylo lze reálně očekávat možnost splacení fin. prostředků poškozenému tímto způsobem, byť obž. o této možnosti poškozeného opakovaně ujišťoval. Jak vyplývá z výpovědi poškozeného, obžalovaný opakovaně uváděl nepravdivé záminky zapůjčení fin. prostředků. Na rozdíl od výpovědi obžalovaného, která stojí v rámci ostatních provedených důkazů zcela osamoceně, a objevuje se v ní řada logických rozporů, nelze přehlédnout, že výpověď poškozeného J. je podpořena dalšími provedenými důkazy, kromě již zmiňovaných listinných důkazů se jedná zejména o výpovědi svědků, kteří viděli předávání finanční hotovosti obžalovanému – viz výpověď sv. J., svědkyně S., svědka Š.. Soud podotýká, že není podstatné, že svědci osobně nepřepočítávali finanční hotovost předávanou obžalovanému, když z kontextu celé situace i v souvislosti s dalšími provedenými důkazy o výši jednotlivých částek, i o tom, že byly obžalovanému skutečně předány, nemá soud pochybností. Na právní posouzení jednání obžalovaného rovněž nemá vliv, že předáváním takto značných částek v hotovosti strany jistě porušovaly právní předpisy týkající se bezhotovostního platebního styku (což se týká i pošk. Ing. M.).

53. Ohledně poškozeného Ing. Petra M. obžalovaný připustil, že mu byla zaslána částka v celkové výši 10 mil. Kč (v tomto směru soud poukazuje též na provedené listinné důkazy, zejm. výpisy z účtu), popírá však, že by mu byly předány jakékoli prostředky v hotovosti, přičemž způsobem zcela odlišným od pošk. M. vysvětluje důvod tohoto finančního plnění. Odhlédne-li soud od nelogičnosti tvrzení obžalovaného, dle kterého měli prostředky z částky 10 mil. Kč čerpat jak poškozený, tak i obžalovaný, přičemž obžalovaný tak měl činit bez jakéhokoli právního důvodu, na základě blíže neupřesněného svolení poškozeného, bez potvrzení (ač to byl právě obžalovaný, který opakovaně zdůrazňoval skutečnost, že poškození nemají žádná potvrzení na předání fin. prostředků – pokud by tedy předával poškozenému značné finanční částky, těžko uvěřit, že by tak sám činil bez potvrzení), bez vyúčtování, nelze v tomto směru přehlédnout tvrzení samotného obžalovaného, že vždy na žádost poškozeného vybral tu kterou konkrétní

částku v rádech statisíců, kterou poškozenému bezprostředně předal. Toto tvrzení je však vyvráceno výpisem z účtu, z něhož je zřejmé, že obžalovaný částku ve výši 10 mil. Kč vybral jedním výběrem již dne 21. 10. 2015 (nikoli tedy postupnými výběry k žádostem poškozeného). Pokud jde o převzetí hotovosti ve výši 3 mil. Kč, soud uvěřil výpovědi poškozeného M., neboť tento jednak popsal způsob jednání obžalovaného v podstatě ve shodě s pošk. J., jednak jeho výpovědi koresponduje též výpověď sv. Marcela H. a sv. B.. Ostatně z výpovědi sv. B. je rovněž patrné, že mezi obž. a poškozeným probíhalo jednání týkající se nějaké solární elektrárny (což obžalovaný také popírá). Ohledně částky 10 mil. Kč pak má soud – z hlediska právní kvalifikace jednání obžalovaného – za nepodstatné, z jakého účtu byla částka 10 mil. Kč na účet obžalovaného zaslána, soud nemá důvodu nevěřit poškozenému, že se jednalo o jeho finanční prostředky, k čemuž poškozený také založil příslušné podklady. Není pak otázkou trestního řízení vedeného proti obžalovanému, z jakých zdrojů pocházely finanční prostředky poškozeného Ing. M., resp. obou poškozených. Výpovědi sv. R.a, Ing. F., JUDr. V. ani sv. B. pak žádné nové skutečnosti či nové světlo do shora provedených důkazů nevněsly.

54. Co se týče **právní kvalifikace** jednání obžalovaného pod bodem II/1 a 2 rozsudku, ten naplnil jak po stránce subjektivní, tak po stránce objektivní všechny zákonné znaky skutkové podstaty zvláště závažného zločinu podvodu dle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) trestního zákoníku tím, že výše popsaným jednáním vůči poškozeným J. a Ing. M. sebe obohatil (získáním fin. prostředků od poškozených) tím, že oba poškozené uvedl v omyl (uváděním nepravdivých informací o jeho postavení, fin. situaci, obchodních příležitostech, finančních možnostech, odkupu pohledávky a participaci poškozených – viz výše), a způsobil tak na cizím majetku škodu velkého rozsahu, tedy ve smyslu ust. § 138 odst. 1 tr. zákoníku škodu dosahující nejméně částky 5 mil. Kč. Obžalovaný jednal v úmyslu přímém ve smyslu ust. § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, kdy chtěl porušit zájem společnosti na ochraně majetku a také jej porušil. Jednání obžalovaného naplňuje i trestně relevantní míru společenské škodlivosti. Na rozdíl od jednání uvedeného pod bodem I výrokové části rozsudku soud dospěl k závěru, že zde je nutno jednání obžalovaného vůči oběma poškozeným posoudit ve smyslu § 116 tr. zákoníku jako pokračování v trestném činu – soud poukazuje na stejnou skutkovou podstatu trestné činnosti, jednotný záměr obžalovaného, tedy subjektivní souvislost (jíž byla snaha obohatit se), podobný, resp. téměř stejný způsob provedení, blízkou souvislost časovou (jednání vůči pošk. J. se obž. dopustil v období léto 2013 – květen 2016, vůči pošk. Ing. M. v období léto 2015 – říjen 2015), i v předmětu útoku, přičemž z hlediska pokračování není rozhodné, že finanční prostředky byly vylákány od dvou různých osob.

55. Za jednání uvedené **pod bodem I** výrokové části rozsudku byl obžalovaný ohrožen trestem odnětí svobody v zákonném rozpětí od dvou do osmi let. Vzhledem k době spáchání trestného činu obžalovaným, a vzhledem k datu vyhlášení odsuzujícího rozsudku za jiný jeho trestný čin (rozsudek OS Praha 1, sp. zn. 1T 55/2014) je s poukazem na ust. § 43 odst. 2 tr. zákoníku zřejmé, že by přicházelo do úvahy uložení souhrnného trestu, a to právě k výše citovanému rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 1. Jelikož byl tímto rozsudkem obžalovanému pro zločin vydírání dle § 175 odst. 2 trestního zákoníku uložena trest odnětí svobody v trvání 3 let, s podmíněným odkladem na zkušební dobu v trvání 4 let, přičemž obžalovaný byl ohrožen trestem odnětí svobody v trvání dvou až osmi let (stejně jako za jednání nyní projednávané), považuje soud uložení trest i s ohledem na výši škody, jež byla nyní projednávaným jednáním obžalovaného způsobena, i s ohledem na dobu, která od jeho jednání uplynula, za dostatečný, proto využil ust. § 44 tr. zákoníku a za trestný čin uvedený v bodě I výrokové části rozsudku upustil od uložení souhrnného trestu, mj. též s ohledem na to, že obžalovanému zároveň ukládal trest za jednání uvedené pod bodem II výrokové části rozsudku.

56. V rámci úvah o druhu a výměře **trestu** za trestný čin uvedený **pod bodem II** výrokové části rozsudku pak soud vycházel z trestní sazby stanovené v 209 odst. 5 tr. zákoníku, jež umožňuje uložit trest odnětí svobody ve výměře pět až deset let. Dále vycházel ze zásad uvedených v § 37 a násl. tr. zákoníku. Soud nemohl přehlédnout, že obžalovaný dosud neuhradil vůbec ničeho na náhradě škody, zohlednil též výši způsobené škody, která více než sedminásobně přesahuje zákonnou hranici škody velkého rozsahu; jako přitěžující okolnost hodnotil též to, že se obž. jednání dopustil ve zkušební době předchozího odsouzení, a rovněž to, že v trestném činu pokračoval po delší dobu. Na druhé straně soud při výměře trestu zohlednil též přinejmenším značně neopatrné a naivní jednání poškozených, kdy při zachování alespoň minimální míry opatrnosti při jednání s obžalovaným, a to zvláště poté, kdy poškození již pojali podezření o korektnosti jednání obžalovaného, by zajisté způsobená škoda nedosáhla takto vysoké částky. Soud však zároveň zdůrazňuje, že ani zmíněná neopatrnost poškozených nijak obžalovaného nevyvíňuje z jeho jednání. Za této situace, rovněž s přihlédnutím k tomu, že obž. reálně hrozí přeměna dosud podmíněně odloženého trestu odnětí svobody z výše citovaného rozsudku, má soud za to, že přiměřeným je uložení trestu při polovině zákonné trestní sazby, tedy v trvání 7 let. V souladu s ust. § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku pak byl obžalovaný pro výkon tohoto trestu zařazen do věznice s ostrahou. Soud má za to, že takto uložený trest jednak odpovídá všem zákonným hlediskům, jednak je způsobilý k tomu, aby splnil svou jak generálně preventivní, tak i individuálně výchovnou funkci.

57. Soud rovněž rozhodoval o nárocích škody uplatněných poškozenými. Jelikož se jak poškozený Jiří J., tak i pošk. Ing. Petr M., v souladu s ust. § 43 odst. 3 tr. řádu řádně a včas připojili se svými nároky na náhradu škody, přičemž soud odsoudil obžalovaného pro trestný čin, kterým oběma poškozeným obž. způsobil majetkovou škodu, a jelikož byla shledána příčinná souvislost mezi jednáním obžalovaného a způsobenou škodou, uložil obžalovanému v souladu s ust. § 228 odst. 1 tr. řádu povinnost k náhradě škody poškozeným, a to co do v hlavním líčení bezpečně prokázané výše. Ohledně nároku na náhradu škody uplatněného pošk. Ing. M. má soud ze shora blíže rozvedených důvodů za nepochybné, že tím, jemuž byla jednáním obž. způsobena škoda, je právě poškozený Ing. Petr M.. Jelikož u pošk. Jiřího J. bylo ohledně uplatněného nároku na náhradu škody zjištěno, že část nároku ve výši 1 mil. Kč byl postoupen spol. Lodeti a poškozenému již bylo v rámci postoupení poskytnuto částečné plnění, o další částce 1 mil. Kč bylo již pravomocně rozhodnuto v rámci řízení občanskoprávního, a konečně o další částce 1 mil. Kč je v současnosti rozhodováno v rámci řízení občanskoprávního v odvolacím řízení, byl poškozenému přiznán nárok na náhradu škody toliko co do zbývající výše uplatněného nároku s tím, že se zbytkem nároku na náhradu škody byl poškozený právě z důvodů uvedených výše, neboť již bylo o nich rozhodnuto, či by rozhodnutí vyžadovalo provádění dalšího dokazování, které by přesáhlo rámec trestního řízení, odkázán na řízení ve věcech občanskoprávních dle ust. § 229 odst. 2 tr. řádu.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů ode dne doručení písemného vyhotovení rozsudku k Vrchnímu soudu v Praze, prostřednictvím soudu zdejšího. Toto právo náleží kromě státního zástupce též obžalovanému pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněné osobě pro nesprávnost výroku o zabránění věci a poškozenému, který uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení, pro nesprávnost výroku o náhradě škody, všem těmto osobám též proto, že takový výrok učiněn nebyl. Odvolání musí být zároveň odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout též příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Ve prospěch mladistvého obžalovaného může podat odvolání též orgán pověřený péčí o mládež. Včas podané odvolání má odkladný účinek. Práva odvolání se nemůže úspěšně domáhat ten, kdo se jej již jednou výslovně vzdal. Pokud byl obžalovaný odsouzen k nepodmíněnému trestu odnětí svobody a byl-li poškozenému alespoň zčásti přiznán nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo na vydání bezdůvodného obohacení, má poškozený možnost požádat o vyrozumění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění z trestu odnětí svobody. Žádost poškozený podává soudu, který rozhodoval v prvním stupni.

Praha 4. dubna 2019

Mgr. Iveta Havlíková v.r.
předsedkyně senátu